

Trouwen, scheiden en hertrouwen

We zullen over dit onderwerp naar de apostel Paulus luisteren. Hij schreef hierover in Rom. 7:2/3 waar staat:

Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man geboden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen van de wet, die haar aan die man bond.

Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbrekerster heten;

wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet, zodat zij geen echtbrekerster is, indien zij zich aan een andere man geeft.

Het is duidelijke taal. Een gehuwde vrouw is aan haar man gebonden, zolang deze leeft. Als ze bij het leven van haar man een ander tot man neemt, dan – schrijft Paulus – is zij een echtbrekerster.

Wanneer haar man sterft, is zij vrij om zich aan een andere man te geven (mits in de Here, voegt Paulus daar nog aan toe in 1 Cor. 7:39).

Vervolgens gaan we naar 1 Cor. 7:10 waar staat:

Doch hun, die getrouwd zijn, beveel ik niet, maar de Here, dat een vrouw haar man niet mag verlaten – is dit toch gebeurd, dan moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen.

Hier gaat het woord van de Heer boven dat van Paulus uit.

Wie gaat scheiden b.v. door overspel, die moet ongehuwd blijven.

Dat lezen we in Rom. 7:2 en dan ook nog een keer in 1 Cor. 7:10 waarbij hij daar noemt, dat hij het hun niet "beveelt" maar de Heere.

Nu zijn er sommigen, die 1 Cor. 7:15 noemen, om aan te tonen, dat ze toch wel kunnen trouwen, ook als hun man of vrouw nog niet gestorven is. We gaan dat gedeelte ook lezen:

15 Maar indien de ongelovige haar verlaat, laat hij haar verlaten. De broeder of zuster is in dit geval niet gebonden; tot vrede heeft God u geroepen.

Die ongelovige mag die gelovige verlaten. Ze zijn niet gebonden om bij elkaar te blijven, want zegt Paulus: tot vrede heeft God u geroepen;.

Wil die ongelovige vrouw weg gaan, laat ze dan weg gaan. Men kan haar niet dwingen om te blijven.

Maar Paulus zegt niet dat die broeder in dat geval opnieuw mag trouwen; Hij spreekt zijn eigen woorden in dit hoofdstuk niet tegen maar hij herhaalt ze zelfs aan het einde van zijn betoog:

Een vrouw is gebonden, zolang haar man leeft; maar indien haar man is ontslagen, is zij vrij om te trouwen, met wie zij wil, mits in de Heere (v.39).

(Zie ook Titus 1:6a en 7a)



Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Trouwen, scheiden en hertrouwen

We zullen over dit onderwerp naar de apostel Paulus luisteren. Hij schreef hierover in Rom. 7:2/3 waar staat:

Want de gehuwde vrouw is door de wet aan haar man gebonden, zolang deze leeft; wanneer echter de man sterft, is zij ontslagen van de wet, die haar aan die man bond. Zo zal zij dan, indien zij bij het leven van haar man een ander tot man neemt, echtbrekster heten; wanneer echter de man sterft, is zij vrij van de wet, zodat zij geen echtbrekster is, indien zij zich aan een andere man geeft.

Het is duidelijke taal. Een gehuwde vrouw is aan haar man gebonden, zolang deze leeft. Als ze bij het leven van haar man een ander tot man neemt, dan – schrijft Paulus – is zij een echtbrekster.

Wanneer haar man sterft, is zij vrij om zich aan een andere man te geven (mits in de Here, voegt Paulus daar nog aan toe in 1 Cor. 7:39).

Vervolgens gaan we naar 1 Cor. 7:10 waar staat: *Doch hun, die getrouwd zijn, beveel ik niet, maar de Here, dat een vrouw haar man niet mag verlaten – is dit toch gebeurd, dan moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen.*

Hier gaat het woord van de Heer boven dat van Paulus uit. Wie gaat scheiden b.v. door overspel, die moet ongehuwd blijven. Dat

lazen we in Rom. 7:2 en dan ook nog een keer in 1 Cor. 7:10 waarbij hij daar noemt, dat hij het hun niet "beveelt" maar de Heere.

Nu zijn er sommigen, die 1 Cor. 7:15 noemen, om aan te tonen, dat ze toch wel kunnen trouwen, ook als hun man of vrouw nog niet gestorven is. We gaan dat gedeelte ook lezen:

15 Maar indien de ongelovige haar verlaat, laat hij haar verlaten. De broeder of zuster is in dit geval niet gebonden; tot vrede heeft God u geroepen.

Die ongelovige mag die gelovige verlaten. Ze zijn niet gebonden om bij elkaar te blijven, want zegt Paulus: tot vrede heeft God u geroepen; wil die ongelovige vrouw weg gaan, laat ze dan weg gaan. Men kan haar niet dwingen om te blijven.

Maar Paulus zegt niet dat die broeder in dat geval opnieuw mag trouwen; hij spreekt zijn eigen woorden in dit hoofdstuk niet tegen maar hij herhaalt ze zelfs aan het einde van zijn betoog:

Een vrouw is gebonden, zolang haar man leeft; maar indien haar man is ontslapen, is zij vrij om te trouwen, met wie zij wil, mits in de Heere (v.39).

Izaäk Venema

(Zie ook Titus 1:6a en 7a)